

ikke saa godt ud, og sammenholdt med alle de bombastiske Udtalelser, som Ministeren fremsatte, da han sagde, at her var Manden, der ikke var bange for at undersøge, for at gaa til Bunds i Sagen og lægge klart frem for Offentligheden, hvad der var sket; vilde det heller ikke have set godt ud, om Ministeren bagefter havde sagt: Det generer mig at fortælle, hvad der er kommet frem. I Stedet derfor siger Ministeren, at det er i Strid med Loven. Ministeren har personlig ikke noget mod at give Finansudvalget Oplysningerne, men han kan desværre ikke gøre det, for det er i Strid med Loven. Vi fik første Gang, Ministeren talte, ikke en Smule at vide om det, som er det konkrete i Sagen her: hvor staar der noget i Loven, der forbyder Ministeren at give disse Oplysninger? Hvad er Forudsætningerne, hvad er selve Lovens Ordlyd? Jeg vil bede den højtærede Minister om at give et bestemt Svar. Er der givet Finansudvalget urigtige Oplysninger? Har man paa et Grundlag, som er urigtigt, undladt at lade disse Oplysninger fremkomme? Og hvad er da Grunden? Er disse Oplysninger af en saadan Art, at de er generende for nogen, saa at man derfor maa undlade at fremkomme med dem? Og hvem er de generende for? Den højtærede Minister sagde, at der var Ting, der var blevet konstateret i denne Sag. Han sagde, at ved den Undersøgelse, der har fundet Sted i Kommissionen, er det tydeligt og klart fastslaaet, at Udenrigsministeren ikke har misbrugt Erklæringen af 11. Juli 1916. Det maa altsaa den højtærede Minister vide, at det er klart og tydeligt fastslaaet paa Grundlag af de anstillede Undersøgelser. Det, jeg mente kunde være fremkommet, var dette, at det af Landmandsbankens Bøger fremgaar, at Udenrigsministeren ikke har haft nogen Andel i Spekulationerne, at hans Navn ikke findes direkte blandt de Konsortier, der har spekuleret i D. F. D. S.'s Aktier efter 11. Juli. Men jeg ved altsaa nu, det ved den højtærede Justitsminister paa Grundlag af det Materiale, han har, at heller ikke indirekte har Udenrigsministeren haft den ringeste økonomiske Interesse i de Handler, der fandt Sted med D. F. D. S.'s Aktier efter 11. Juli. Det ved han nu med fuldkommen Sikkerhed. Men hvorfor maa vi ikke faa Oplysningerne frem? I den Grad er man gaaet til Bunds, at man ikke alene kan sige, hvad man har kunnet se i Bøgerne, at der har været Sammenslutninger og Konsortier, men at

ogsaa indirekte er der ikke den ringeste økonomiske Interesse knyttet dertil. Hvorfor kan Oplysningerne da ikke komme frem saaledes, at alle kan se det? Hvis man mener, at man gavner nogen ved at holde det tilbage, saa er det i alt Fald ikke Udenrigsministeren, man gavner. Jeg vil derfor gerne endnu en Gang bede den højtærede Minister om at lade være at tale om Rangeringer, lade være at tale om, hvilke Samtaler der ved denne eller hin Lejlighed har fundet Sted i Ministeriet, for det giver denne Skrivelse ikke Anledning til. Det, man derimod gerne vil vide, er: af hvilke Grunde maa Finansudvalget ikke faa disse Oplysninger? Hvor findes den Passus i Loven, som forbyder Ministeren at give disse Oplysninger? Er det rigtigt, at det er i Strid med Loven at give Finansudvalget de Oplysninger, der er kommet frem? Først naar vi har faaet et bestemt Svar derpaa, kan vi diskutere videre og faa at vide, af hvilke Grunde Oplysningerne skal holdes tilbage.

Holstein: Jeg maa give det ærede Medlem Hr. Pürschel Ret i, at det er højst sandsynligt, at denne Diskussion bliver ørkesløs, men det kommer af, at den fra det ærede Medlems Partis Side ligesom fra Regeringens Side ikke drejer sig om det, den skulde, det, den i Virkeligheden gælder, nemlig et rent juridisk procesretligt sagligt Spørgsmaal, men drejer sig om det politiske, hvad der er det bekvemste og det behageligste for Regeringen. Da det ærede Medlem Hr. Pürschel i September som Ordfører for Folketingets Udvalg redegjorde for Ændringsforslagene til Kommissionslovforslaget, var der ikke Skygge af Tvivl om, hvad det ærede Medlem mente, og heller ikke, at dette faldt fuldstændig sammen med, hvad Udvalget og alle Partierne mente, og hvad der var den almindelige Mening i denne Sag. Men da talte det ærede Medlem ogsaa som sagkyndig Jurist, da var der endnu ikke noget, der hed Cold-Affæren, som kunde nødvendiggøre, at det ærede Medlem, som han er saa virtuosmæssig dygtig til, optraadte som Regeringens politiske Stemmefører. Saa snart derimod Affæren dukkede frem, overtog det ærede Medlem sin Rolle som Stemmefører, og nu taler han udelukkende som politisk Stemmefører og ikke længere som Jurist, saaledes som han gjorde i September, hvor der ingen politisk Fare var. Deraf kommer det, at Diskussionen, som han siger, er ørkesløs. For jeg nærer in-